

Anticiperen op de natuur

Ik heb het al zo vaak meegemaakt; het is een aantal dagen mooi weer en ik speel met de gedachte de baan te beregenen. Maar als ik de vochtmeter erbij pak, blijkt beregenen helemaal niet nodig. We geven al snel te veel, zowel water als bemesting. Kunstmest bijvoorbeeld kun je altijd strooien, maar je kunt er ook voor kiezen dit pas te doen als het regent, zodat je geen extra water hoeft te geven.

Voor mij is het een kwestie van continu meten en inspelen op de natuurlijke omstandigheden. En goed kijken en luisteren naar wat anderen doen of zeggen en daar de dingen uit pikken waar ik wat mee kan. Je kunt nog zo'n mooi bemestings- of onderhoudsplan maken, uiteindelijk bepaalt de natuur hoe deze bewerking uitpakt. Waarom dan niet anticiperen op de natuur? Je kunt handelingen beter uitstellen dan onderhoud uitvoeren onder slechte omstandigheden, waardoor het cultuurtechnisch niveau er ook niet op vooruitgaat. Uiteraard heeft het tijd nodig om je baan te leren kennen en te weten wat werkt. Wijsheid komt immers met de jaren. Maar we zijn toch nooit te oud om te leren?

Daarmee anticiperen we ook meteen op de Green Deal. Een onderwerp dat, als je het mij vraagt, nog te weinig speelt. Zo werd ik gevraagd een presentatie over *best practices* te verzorgen op de Dag van de Sportaccommodaties, afgelopen maart. In de zaal was ruimte voor 150 à 200 man, er liepen duizenden mensen rond op de beurs, maar uiteindelijk gaf ik mijn presentatie voor een vijftigkoppig publiek. De Green Deal is het meest actuele thema van dit moment, maar het speelt niet. Ik denk dat velen er te gemakkelijk over denken. Enerzijds bestaat het zich voorbereiden op de Green Deal uit logische stappen. Door bijvoorbeeld goede grassen als roodzwenk en struisgewas te

stimuleren, hoef je automatisch minder te bemesten en beregenen en moet je meer beluchten; daar houdt straatgras immers niet van. Moelijk hoeft het dus niet te zijn. Maar we moeten er wel mee bezig zijn, anders zijn we straks te laat. Dat anticiperen op de natuurlijke omstandigheden speelt overigens ook bij andere dingen. Zo begrijp ik niet dat de golfcompetitie zo vroeg in het seizoen plaatsvindt. Greenkeepers beginnen met het onderhoud zodra de weersomstandigheden zich daartoe lenen. Dit jaar hebben we geluk met een zacht voorjaar, maar ik heb ook jaren meegemaakt waarin het in april nog vroom. Sommige banen kiezen er dan voor het onderhoud uit te stellen tot na de competitie. Wij greenkeepers zijn daar niet blij mee, want we krijgen zo niet de kans te presenteren wat we wél kunnen. Er wordt beredeneerd dat competitie spelers dit zullen snappen, maar volgens mij is dat niet zo. Wij worden er toch op aangekeken als de baan van mindere kwaliteit is. Bovendien neemt de animo voor golf een spurt in het vroege seizoen, het moment waarop de baan dus bezet is door competitie, terwijl de animo in september juist afneemt. Zou het geen beter idee zijn de competitie later in het jaar te laten plaatsvinden? Kortom: als greenkeepers werken we met een natuurproduct, waarvan de behoefte continu fluctueert. Wil je daarmee omgaan, dan is het een kwestie van meten en weten. Kijk wat de natuur doet en speel daarop in!

Vincent de Vries, via J. de Ridder werkzaam als hoofdgreenkeeper op De Hoge Kleij en Greenkeeper of the Year 2017

Be social

Scan of ga naar:

www.Greenkeeper.nl/artikel.asp?id=9-6585